

42001A1121(01)

C 326/2

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

21.11.2001

PROTOCOL

la Convenția cu privire la Asistență judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene, elaborat de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE la prezentul protocol, state membre ale Uniunii Europene,

FĂCÂND TRIMITERE la actul Consiliului din 16 octombrie 2001 de elaborare a Protocolului la Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene,

LUÂND ÎN CONSIDERARE concluziile adoptate cu ocazia Consiliului European de la Tampere din 15 și 16 octombrie 1999 și necesitatea punerii în aplicare fără întârziere a acestora în vederea realizării unui spațiu de libertate, securitate și justiție,

ȚINÂND SEAMA de recomandările făcute de experți cu ocazia prezentării rapoartelor de evaluare reciprocă realizate în temeiul acțiunii comune 97/827/JAI a Consiliului din 5 decembrie 1997 de stabilire a unui mecanism de evaluare a aplicării și implementării la nivel național a angajamentelor internaționale în domeniul luptei împotriva criminalității organizate ⁽¹⁾,

CONVINSE de necesitatea prevederii de măsuri suplimentare în domeniul asistenței judiciare reciproce în materie penală pentru combaterea criminalității, în special a criminalității organizate, a spălării banilor și a infracțiunilor financiare,

CONVIN CU PRIVIRE LA URMĂTOARELE DISPOZIȚII, anexate la Convenția din 29 mai 2000 cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene ⁽²⁾ denumită în continuare „Convenția privind asistența judiciară reciprocă din 2000” și care fac parte integrantă din aceasta,

Articolul 1

Cereri de informare cu privire la conturi bancare

(1) Fiecare stat membru ia, în condițiile prevăzute de prezentul articol, măsurile necesare pentru a stabili, ca răspuns la o cerere de informare trimisă de un alt stat membru, dacă o persoană fizică sau juridică care face obiectul unei anchete penale deține sau controlează unul sau mai multe conturi, de orice natură, în oricare bancă situată pe teritoriul său și, dacă acesta este cazul, furnizează toate informațiile privind conturile identificate.

La cerere și în măsura în care informațiile pot fi furnizate într-un termen rezonabil, informarea se referă de asemenea la conturile pentru care persoana care face obiectul unei proceduri în justiție posedă o împuternicire.

(2) Obligația prevăzută de prezentul articol nu se aplică decât în măsura în care banca gestionară a contului posedă informațiile respective.

(3) Obligația prevăzută de prezentul articol se aplică numai dacă ancheta se referă la:

— o faptă care se pedepsește cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate cu un maxim de cel puțin patru ani în statul membru solicitant și de cel puțin doi ani în statul membru solicitat sau

— o infracțiune menționată la articolul 2 din Convenția din 1995 privind înființarea Oficiului European de Poliție (Convenția Europol) sau de anexa la această convenție, astfel cum a fost modificată sau

— în măsura în care nu este reglementată de Convenția Europol, o infracțiune menționată de Convenția din 1995 privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene, Protocolul din 1996 sau Protocolul al doilea din 1997 al acestei convenții.

(4) Autoritatea care formulează cererea trebuie:

— să indice motivele pentru care consideră că informațiile solicitate pot fi esențiale pentru ancheta privind infracțiunea;

— să precizeze motivele care o determină să presupună că băncile situate în statul membru solicitat dețin conturile în cauză și indică, în cazul în care are indicii, care sunt băncile care ar putea fi implicate;

— să comunice orice informație susceptibilă să faciliteze executarea cererii.

(5) Statele membre pot subordona executarea unei cereri în conformitate cu prezentul articol aceluiași condiții pe care le aplică cererilor de percheziție și de sechestru.

(6) Consiliul poate decide, în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind Uniunea Europeană, să extindă domeniul de aplicare menționat la alineatul (3).

⁽¹⁾ JO L 344, 15.12.1997, p. 7.

⁽²⁾ JO C 197, 12.7.2000, p. 3.

Articolul 2

Cereri de informare cu privire la operațiuni bancare

(1) La cererea statului membru solicitant, statul membru solicitat furnizează informațiile privind conturile bancare determinate și operațiunile bancare efectuate într-o perioadă determinată prin unul sau mai multe conturi specificate în cerere, inclusiv informații privind orice cont emitent sau beneficiar.

(2) Obligația prevăzută la prezentul articol nu se aplică decât în măsura în care banca gestionară a contului posedă informațiile respective.

(3) Statul membru solicitant precizează în cererea sa motivele pentru care consideră că informațiile solicitate sunt relevante pentru ancheta privind infracțiunea respectivă.

(4) Statele membre pot subordona executarea unei cereri în conformitate cu prezentul articol aceluiași condiții pe care le aplică cererilor de percheziție și de sechestru.

Articolul 3

Cereri de monitorizare a operațiunilor bancare

(1) Fiecare stat membru se angajează să se asigure că este în măsură, la cererea unui alt stat membru, să monitorizeze, pe o perioadă determinată, operațiunile bancare efectuate prin unul sau mai multe conturi specificate în cerere și să comunice rezultatul statului membru solicitant.

(2) Statul membru solicitant precizează în cererea sa motivele pentru care consideră că informațiile solicitate sunt relevante pentru ancheta privind infracțiunea respectivă.

(3) Decizia privind monitorizarea operațiunilor este luată pentru fiecare caz în parte de către autoritățile competente ale statului membru solicitat, cu respectarea dreptului național al acestui statului membru.

(4) Modalitățile practice de monitorizare fac obiectul unui acord între autoritățile competente ale statului membru solicitant și solicitat.

Articolul 4

Confidențialitate

Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că băncile nu divulgă clientului în cauză și nici terților că au fost transmise informații statului membru solicitant în conformitate cu articolele 1, 2 sau 3 sau că o anchetă este în curs de desfășurare.

Articolul 5

Obligația de a informa

În cazul în care, în cursul executării unei cereri de asistență judiciară reciprocă, autoritatea competentă a statului membru solicitat consideră că este oportun să efectueze anchete care nu au fost prevăzute inițial sau care nu au putut fi specificate la data cererii, informează fără întârziere autoritatea solicitantă cu privire la aceasta pentru a-i da posibilitatea de a lua noi măsuri.

Articolul 6

Cereri suplimentare de asistență judiciară reciprocă

(1) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru solicitant formulează o cerere de asistență judiciară reciprocă care completează o cerere anterioară, nu este obligată să furnizeze informațiile deja furnizate în cererea inițială. Cererea suplimentară conține informațiile necesare identificării cererii inițiale.

(2) În cazul în care, în conformitate cu dispozițiile în vigoare, autoritatea competentă care a formulat o cerere de asistență judiciară reciprocă participă la executarea acesteia în statul membru solicitat, ea poate, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 6 alineatul (3) din Convenția 2000, să adreseze o cerere suplimentară direct autorității competente a statului membru solicitat, atâta timp cât este prezentă pe teritoriul statului respectiv.

Articolul 7

Secretul bancar

Un stat membru nu invocă secretul bancar ca motiv pentru a refuza orice formă de cooperare cu privire la o cerere de asistență judiciară reciprocă provenită de la un alt stat membru.

Articolul 8

Infracțiuni fiscale

(1) Asistența judiciară reciprocă nu poate fi refuzată din unicul motiv că cererea se referă la o infracțiune pe care statul membru solicitat o consideră infracțiune fiscală.

(2) În cazul în care un stat membru a subordonat executarea unei cereri de percheziție sau de sechestru condiției ca infracțiunea care a dat naștere cererii să fie incriminată și în legislația internă, această condiție este respectată în ceea ce privește infracțiunile menționate la alineatul (1) dacă infracțiunea corespunde unei infracțiuni de aceeași natură în legislația statului membru solicitat.

Cererea nu poate fi respinsă pe motiv că legislația statului membru solicitat nu impune același tip de taxe sau impozite sau nu conține același tip de reglementare în materie fiscală, vamală și de schimb ca legislația statului solicitant.

(3) Articolul 50 din Convenția de punere în aplicare Schengen se abrogă.

Articolul 9

Infrațiuni politice

(1) În sensul asistenței judiciare reciproce între statele membre, nici o infracțiune nu poate fi considerată de statul membru solicitat ca infracțiune politică, infracțiune în legătură cu o infracțiune politică sau infracțiune inspirată de interese politice.

(2) Fiecare stat membru poate să declare, atunci când procedează la notificarea prevăzută la articolul 13 alineatul (2), că va aplica alineatul (1) din prezentul articol numai:

- (a) infracțiunilor menționate la articolele 1 și 2 din Convenția europeană din 27 ianuarie 1977 pentru reprimarea terorismului și
- (b) infracțiunilor de conspirație sau de asociere în scopul săvârșirii de infracțiuni – care corespund comportamentului descris la articolul 3 alineatul (4) din Convenția din 27 septembrie 1996 privind extrădarea între statele membre ale Uniunii Europene – care contribuie la comiterea uneia sau mai multor infracțiuni în sensul articolelor 1 și 2 din Convenția europeană pentru reprimarea terorismului.

(3) Rezervele formulate în conformitate cu articolul 13 din Convenția europeană pentru reprimarea terorismului nu se aplică asistenței judiciare reciproce între statele membre.

Articolul 10

Transmiterea deciziilor de refuz la Consiliu și sesizarea Eurojust

(1) În cazul în care o cerere este refuzată în temeiul:

- articolului 2 litera (b) din Convenția europeană de asistență judiciară sau al articolului 22 alineatul (2) litera (b) din Tratatul Benelux,
- articolului 51 din Convenția de punere în aplicare Schengen sau al articolului 5 din Convenția europeană de asistență judiciară sau
- articolului 1 alineatul (5) sau al articolului 2 alineatul (4) din prezentul protocol

și statul membru solicitant persistă în cererea sa și nu se poate găsi o soluție, decizia de refuz motivată este transmisă spre informare Consiliului de către statul membru solicitat, în vederea unei eventuale evaluări a funcționării cooperării judiciare dintre statele membre.

(2) Autoritățile competente ale statului membru solicitant pot semnala Eurojust, de îndată ce acesta va fi fost înființat, orice dificultate legată de executarea unei cereri în legătură cu dispozițiile menționate la alineatul (1), în vederea unei eventuale soluții practice, în conformitate cu dispozițiile prevăzute de instrumentul de înființare a Eurojust.

Articolul 11

Rezerve

Prezentul protocol nu poate face obiectul nici unei rezerve cu excepția celor care sunt prevăzute la articolul 9 alineatul (2).

Articolul 12

Aplicarea teritorială

Aplicarea prezentului protocol Gibraltarului produce efecte atunci când Convenția privind asistența judiciară reciprocă din 2000 va produce efecte cu privire la Gibraltar, în conformitate cu articolul 26 din convenția menționată.

Articolul 13

Intrarea în vigoare

(1) Prezentul protocol este supus adoptării de către statele membre în conformitate cu normele lor constituționale.

(2) Statele membre notifică Secretarului general al Consiliului Uniunii Europene îndeplinirea procedurilor cerute de normele lor constituționale pentru adoptarea prezentului protocol.

(3) Prezentul protocol intră în vigoare în cele opt state membre interesate după nouăzeci de zile de la data notificării menționate la alineatul (2) de către statul membru al Uniunii Europene în momentul adoptării de către Consiliu a actului de elaborare a prezentului protocol, care este al optulea care îndeplinește această formalitate. Cu toate acestea, în cazul în care Convenția privind asistența judiciară reciprocă din 2000 nu a intrat în vigoare la data respectivă, prezentul protocol intră în vigoare la aceeași dată cu convenția.

(4) Orice notificare făcută de un stat membru după intrarea în vigoare a prezentului protocol în temeiul alineatului (3) are ca efect faptul că, după nouăzeci de zile de la data notificării respective, prezentul protocol intră în vigoare între acest stat membru și statele membre pentru care prezentul protocol a intrat deja în vigoare.

(5) Înaintea intrării în vigoare a prezentului protocol în temeiul alineatului (3), orice stat membru poate să declare, atunci când procedează la notificarea menționată la alineatul (2) sau în orice alt moment ulterior acestei notificări, că prezentul protocol se aplică în relațiile sale cu statele membre care au făcut aceeași declarație. Aceste declarații produc efecte după nouăzeci de zile de la data depunerii lor.

(6) Fără a aduce atingere alineatelor (3)-(5), intrarea în vigoare sau aplicarea prezentului protocol nu produce efecte în relațiile dintre două state membre, oricare ar fi acestea, înainte de intrarea în vigoare sau de aplicarea Convenției privind asistența judiciară reciprocă din 2000 între statele membre respective.

(7) Prezentul protocol se aplică procedurilor de asistență judiciară reciprocă inițiate după data la care a intrat în vigoare, sau se aplică, în temeiul alineatului (5), între statele membre interesate.

Articolul 14

Aderarea unor noi state membre

(1) Prezentul protocol este deschis spre aderare oricărui stat care devine membru al Uniunii Europene și care aderă la Convenția privind asistența judiciară reciprocă din 2000.

(2) Textul prezentului protocol în limba statului aderent, elaborat de Consiliul Uniunii Europene, este autentic.

(3) Instrumentele de aderare se depun la depozitar.

(4) Prezentul protocol intră în vigoare pentru oricare stat care aderă la acesta după nouăzeci de zile de la data depunerii instrumentului său de aderare, sau la data intrării sale în vigoare, în cazul în care nu a intrat încă în vigoare la data expirării perioadei respective de nouăzeci de zile.

(5) Articolul 13 alineatul (5) se aplică statelor aderente, în cazul în care prezentul protocol nu a intrat încă în vigoare la data depunerii instrumentului lor de aderare.

(6) Fără a aduce atingere alineatelor (4) și (5), intrarea în vigoare sau aplicarea prezentului protocol cu privire la statul aderent nu produce efecte înainte de intrarea în vigoare sau de aplicarea Convenției privind asistența judiciară reciprocă din 2000 cu privire la statul respectiv.

Articolul 15

Poziția Islandei și a Norvegiei

Articolul 8 constituie măsuri care modifică sau se bazează pe dispozițiile menționate în anexa A la Acordul încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei

în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen ⁽¹⁾, denumit în continuare „Acordul de asociere”.

Articolul 16

Intrarea în vigoare pentru Islanda și Norvegia

(1) Fără a aduce atingere articolului 8 din Acordul de asociere, dispoziția menționată la articolul 15 din prezentul protocol intră în vigoare pentru Islanda și Norvegia după nouăzeci de zile de la primirea, de către Consiliu și Comisie, a informațiilor prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din Acordul de asociere privind respectarea cerințelor lor constituționale, în relațiile lor cu oricare stat membru pentru care prezentul protocol a intrat deja în vigoare în temeiul articolului 13 alineatul (3) sau (4).

(2) Orice intrare în vigoare a prezentului protocol pentru un stat membru după intrarea în vigoare a dispoziției menționate la articolul 15 pentru Islanda și Norvegia face această dispoziție aplicabilă și în relațiile dintre acest stat membru și Islanda și dintre acest stat membru și Norvegia.

(3) În orice caz, dispoziția menționată la articolul 15 nu obligă Islanda și Norvegia înainte de intrarea în vigoare a dispozițiilor menționate la articolul 2 alineatul (1) din Convenția privind asistența judiciară reciprocă din 2000 cu privire la aceste două state.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), intrarea în vigoare a dispoziției menționate la articolul 15 pentru Islanda și Norvegia are loc cel târziu la data intrării în vigoare a prezentului protocol pentru cel de-al cincisprezecelea stat, membru al Uniunii Europene în momentul adoptării de către Consiliu al actului de elaborare a prezentului protocol.

Articolul 17

Depozitarul

Secretarul general al Consiliului Uniunii Europene este depozitarul prezentului protocol.

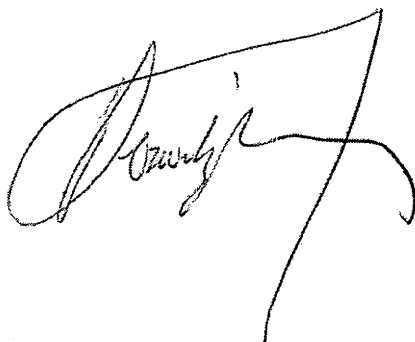
Depozitarul publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* situația adoptărilor și a aderărilor, declarațiile, precum și orice altă notificare cu privire la prezentul protocol.

DREPT CARE, subsemnații plenipotențari au semnat prezentul protocol.

Adoptat la Luxemburg, la 16 octombrie 2001, în exemplar unic, în limbile daneză, engleză, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, olandeză, portugheză, spaniolă și suedeză, toate textele fiind autentice în egală măsură, exemplar care este depus în arhivele Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene. Secretarul general transmite fiecărui stat membru o copie certificată ca fiind conformă.

⁽¹⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

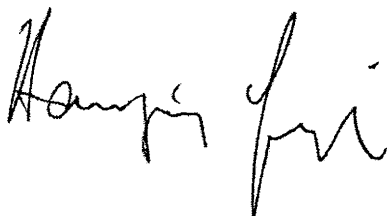
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

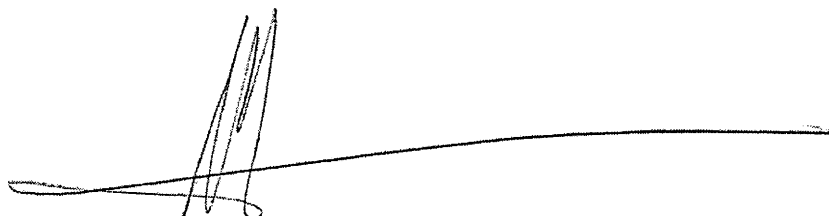
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

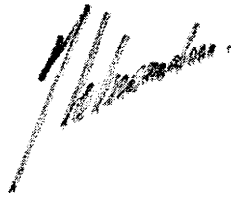
Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

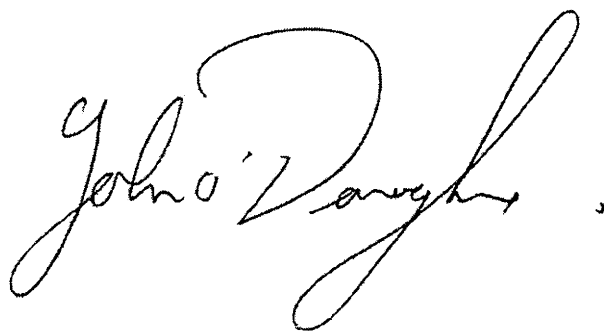
Por el Gobierno del Reino de España

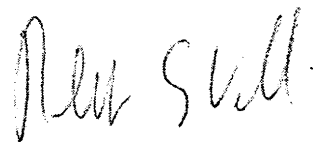
Pour le gouvernement de la République française

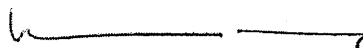
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

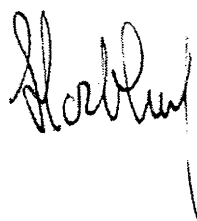
Per il governo della Repubblica italiana

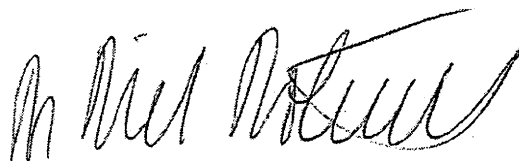
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

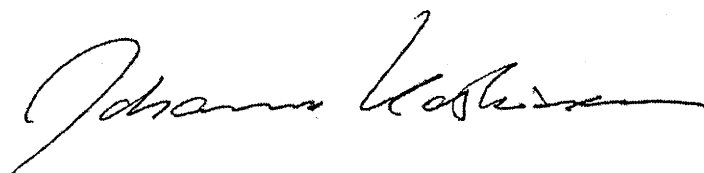
Für die Regierung der Republik Österreich

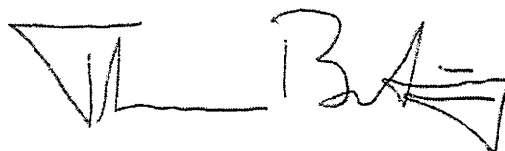
Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

